



## Egil Nordås,

Rossfjordstraumen

er ikkje meir mellom oss. Han gjekk så brått bort fra sine mange kjære og fra oss alle som hadde møtt han og fått være saman med ham på livsferda hans. Han var eit slikt godt og tenestleg menneske at alle laut halda av han. Og det vært et stort tomrom etter ham i heimegrenda og alle stader der han har hatt si verksemd.

Egil Nordaas vart gravlagd på Rossfjord kyrkjegard og vi tek her eit lite oppritt fra gravferda hans som ein av hans gamle granner, som har kjent ham fra han var barn har sendt oss.

Egil Nordaas's gravferd gjekk for seg fra Fredheim, Rossfjordstraumen lørdag 27. mars under overveldende stor deltaking. Båra som var plasert midt i samligssalen var overdekket med et veld av signerte kranser og blomster.

Høgtideleggheta tok til med at Sverre Nordaas med noen velvalgte ord ønsket den store forsamlingen velkomne. Deretter salmen «Send meg vinger, vær nu snar, jeg vil flytte fra mitt rede». Ved orglet lærerinne Agnes Rydningen. Sokneprest Lyshoel forrettet og innleidde med bønn. Han tok sin tekst fra Lukas 21. kap. 29-30: «Og ham sa en liknelse til dem: Se på fikentreet og alle trær. Så snart de springer ut og I ser det, da vet I av eder selv at no er sommeren nær». Han utdypet dette bibelordet og holdt en gripende minnetale. Han hadde blitt kjent med Egil, denne gode sønn, mann, far og bror. Gudsordet gir oss håp i livet og håp om evig liv etter døden.

Så sang fru Marie Nordaas vakkert og stemningsfullt, akompagnert av frk. Rydningen: «Og jeg vet et land hvor Herren har beredt en stad for sine kjære».

Deretter holdt Einar Killie en kort tale ut fra 1. Johannes's brev der det står at Jesus har åpnet graven. Den som tror på ham skal ha evigt liv. Salmen: «Salig er de døde hine, som dør i Herren, ingen pine skal noen sinda røre dem».

Så var det kransenedlegging. Anna Nordaas, Egil's hustru, la ned krans fra seg og barna. Forsamlingen var dypt rørt da hun takket han for det han hadde vært for henne og barna gjennom de mange år. Han hadde bedd dem om ikke å sørge for han ville bli vel forvart. Han var glad for at han hadde så mange etter seg som kunne hjelpe henne og hverandre.

Sverre Nordaas la ned krans fra hans mor og søster med takk for at Egil hadde vært dem en så god og kjær sønn og bror. Han la også ned krans fra seg og sin familie og fra Nils Nordaas med familie med en siste hilsen til en kjær bror. Likeså fra familien Hilmar Halvorsen, Narvik med en siste hilsen og fra Troms krets av Blå Korsforeningen med hilsen og takk.

Johan Larsen la ned krans fra avholdsforeninga med hilsen og takk for trufast medlemskap i årrekker.

Fredrik Moen la ned krans fra seg og sin familie og sa at det alltid var vanskelig å sei noe ved slike høve. Men når det gjaldt Egil var det ikke det. Han var av de som var vel avbalansert og som alltid prøvde å få alt avvirket på en lun og fredelig måte både når

det gjaldt sin fagforening og det yrke han drev. Nemte tilslutt at han håpet grendefolket ikke måtte glemme framleis å støtte hans etterlatte.

Deretter salmen: «Nu hjertelig jeg lenges». Under orgeltoners brus bares så båren ut av hans brødre og så satte den store bilkolonne seg i gang og toget avsted til Rossfjord kirkegård. Før jordfestelsen: 3 første vers av salmen: «Jeg vet meg en søvn i Jesu namn», og etter siste versene av samme salme.

Så dro det store følge attende til «Fredheim» til en koselig minnestund og til veldekkede bord. Sverre Nordaas med familie underholdt med sang og orgelmusikk.

Tilslutt holdt Einar Killie en liten andakt der han særlig understreket at man måtte leve livet slik at man alltid kunne være beredt til å møte døden.

Så var gravferda og minnehøgtideligheta slutt og alle dro heim med et lyst minne rikare.